

РЕШЕНИЕ

№ 12440

гр. С., 13.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 176 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **БОРЯНА В. ПЕТРОВА**

при участието на секретаря **ТЕОДОРА ГР. ТОДОРОВА**
като разгледа докладваното от **БОРЯНА В. ПЕТРОВА** Гражданско дело № 20221110163354 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба от „ФИРМА“ ООД против М.П..

Ищецът твърди, че със заявление вх. № 7501/11.02.2022 г. е поискал от С.П. – гр. С. вписване на дружествен договор на „ФИРМА“ ООД, както и декларация – съгласие по чл. 73 ТЗ, установяващи, че в капитала на „ФИРМА“ ООД е апортирано правото на собственост върху недвижим имот – ½ ид.ч. от самостоятелен обект в сграда, с идентификатор .... по КККР на гр. С., одобрена със заповед № РД – 18-138/24.07.2017г. на изп. директор на АГКК, находящ се на ул. ... По описаното заявление съдия по вписванията е постановил отказ, обективиран в Определение № 192 от 11.02.2022 г., който отказ бил отменен като незаконосъобразен с Определение № 1948 от 07.03.2022 г. по в. ч. гр. д. № 1876/2021 г. по описа на СГС. Твърди се, че съдията по вписванията е действал противоправно, постановявайки отказ на вписването, тъй като е приел погрешно, че не са представени в оригинал официална оценка на апортната вноска и официално удостоверение от ТР. Твърди, че в резултат от това действие в производството пред СГС направил разходи за заплатена държавна такса в размер на 25,00 лв. и адвокатски хонорар в размер на 360,00 лв., които суми счита че представляват имуществена вреда в причинна връзка с постановления от съдията по вписванията отказ и следва да се заплатят от ответника, в качеството му на работодател на същия.

Ответникът намира искът за неоснователен и моли да бъде отхвърлен.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, с оглед разпоредбата на чл. 235, ал. 2 от ГПК приема за установено следното:

Съобразно обстоятелствата, на които се основава предявеният иск, предмет на

разглеждане в настоящото производство е претенция за ангажиране на гаранционно[1]обеспечителната отговорност на ответника за противоправно поведение на лица, на които е възложил работа, което поведение се изразява в незаконосъобразен отказ за вписване на апорт, от който ищецът претърпял имуществена вреда в размер на разноските, които заплатил по обжалване на отказа.

За ангажирането на отговорността на възложителя ищецът носи тежестта да докаже по делото пълно и главно следните предпоставки: 1) правоотношение по възлагане на работа, 2) противоправно поведение от страна на изпълнител на работата при или по повод изпълнението на възложена работа, настъпили вреди и причинна връзка между противоправното поведение и вредите.

Първият елемент, е установен по делото, доколкото както е изяснено и в изготвения доклад по реда на чл. 140 ГПК ответникът - М.П. е държавният орган, който отговаря за вреди на граждани от незаконни действия или бездействия на съдиите по вписвания, тъй като те са в служебни отношения с него – т. 6 от Тълкувателно решение № 3/22.04.2005 г. по т.д. № 3/2004 г. на ОСГК на ВКС.

Отговорността на ответника се иска да бъде реализирана при твърдения за причиняване на имуществени вреди, от незаконосъобразен отказ на съдията по вписванията да разпорежи вписване на дружествен договор за апортна вноса.

Произнасянето на Софийски градски съд, с определение от 07.03.2022 г., постановено по ч.гр.д. № 1876/2022 г., с което отказът е отменен като незаконосъобразен, не обвързва настоящия съдебен състав, но след извършена от него самостоятелна преценка за законосъобразността на отказа, съдът споделя изводите на въззивната инстанция.

Видно от представеното, по приетата по делото преписка, образувана по заявление с вх. № 7501/11.02.2022 г., в него ясно е посочено, че се иска вписване на дружествен договор обективиращ извършения апорт на недвижим имот. Представеният за вписване дружествен договор има необходимото съгласно чл. 6, ал. 1 от ПВ съдържание – съдържа индивидуализация на дружеството, придобило недвижимия имот, предмет на непаричната вноса и на вносителя на имота, както и съдържа пълна идентификация на този имот и на стойността на непаричната вноса. Със заявлението са представени изискуемите от закона писмени доказателства, в това число постановление за възлагане, установяващо правото на собственост на вносителя, декларация - съгласие от последния, декларация по чл. 264 от ДОПК, доказателства за внасяне на относимата държавна такса.

Предвид изложеното отказът е постановен в неправилно приложение на закона, поради което е незаконосъобразен.

Относно вредата, която се твърди да представляват заплатената за обжалването държавна такса и адвокатското възнаграждение, следва да се посочи, че за да се приеме, че същата е претърпяна, относно адвокатското възнаграждение, е достатъчно да се установи, че е задължена правната сфера на доверителя за заплащане на такова възнаграждение. Правната сфера на ищеца, за заплащане на адвокатското възнаграждение, е задължена със

сключване на договора за правна защита и съдействие на 17.02.2022 г., преди подаване на жалбата за обжалване на отказа. Отделно от това, в представения по делото договор е посочено, че уговореното възнаграждение, в размер на 360 лв., е заплатено в брой, при подписване на договора, поради което последният служи за разписка за извършеното плащане. Плащането на държавната такса за частното производство, в размер на 25 лв., се установява от приложената по делото вносна бележка.

Предвид изложеното по делото е доказано намаляването на имуществената сфера на ищеца в пряка причинна връзка с постановения неправомерен отказ на органа по вписванията, респективно искът е основателен и следва да бъде уважен.

Относно разноските в производството:

При този изход на спора и на основание чл. 78, ал. 3 ГПК на ответника следва да бъдат присъдени направените в производството разноски в размер на 360 лв. за платено адвокатско възнаграждение с ДДС и 50 лв. държавна такса.

Воден от горното, Софийски районен съд, 176 състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА М.П., с адрес – гр. С., ул. “... да заплати на „ФИРМА“ ООД, ЕИК ..., на основание чл. 49 ЗЗД, вр. чл. 45 ЗЗД, сумата **385 (триста осемдесет и пет) лева**, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, изразяващи се в заплатена държавна такса и адвокатско възнаграждение във връзка с обжалване на определение № 192 от 11.02.2022 г., постановено от съдия по вписванията при СРС, с което е постановен отказ за вписване на дружествен договор, отменен като незаконосъобразен с определение от 07.03.2022 г., постановено по в.ч.гр.д. № 1876/2022 г. по описа на СГС, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба на 09.03.2022 г., до окончателното плащане.

ОСЪЖДА М.П., с адрес – гр. С., ул. “... да заплати „ФИРМА“ ООД, ЕИК ... на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата 410 лв. – разноски за адвокатско възнаграждение и държавна такса.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред Софийски градски съд, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____